

Ansið eftir heimagjördum mati!

Tað hendi herfyri, at føroyingar høvdu fingið pylsueitran, tí at teir høvdu etið føroyskan heimagjordan mat, sum var spiltur av at liggja ov leingi á posthúsunum, av tí at danska postverkfallið stóð við. Pylsueitranin er so vandamikil, at tað hevur verið umtalað at nýta hana í kríggi

So vandamikil er henda eitranin, at bert fá hundrad gramm eru nóg mikið til at drepa øll fólk í

heiminum. Og tað hevur tí verið upp á tal at nýta hetta eitur í kríggi.

Og bert 1/10.000 av einum grammi er nóg mikið til at drepa eitt fólk.

Lumping

Tá ið Mortan Mols varð keyptur, leikaðu andstöðuflokkarnir og Meginfelga Útróðrarmanna so í, at ein skuldi trúð tað versta. Men tað var eisini tað, ið gjordi, at hesir flokkar og MÚ blivu frá sær sjálvum, at skipið varð keypt til Suðuroysargilgning. Men eitt skal eg siga teimum, at ein søga hevur altíð tverr síður. Og hin síðan er tí henda um ikki eisini norðoyingar fáa ein part av fruktini av hesum skipi. Og tað varð eisini sagt av hesum somu flokkunum og monnum, at til hetta skipið fóru allar miljónirnar sum MÚ skuldi hava í studningi. Tað trúgvi eg einki uppá, at so var.

Tá ið nú avgerðin er fallin um yvirtøku av postverkinum og skúlaumsitingini hoyrist einki frá MÚ og teimum trimum andstöðuflokkunum, um heldur at goyma hesar miljónirnar, ið skulu til hesar yvirtøkur. Men tað var kanska býtt at rokna við tí. Nei, sannleikin er heldur hesin, at MÚ letur seg leiða av Steinbjørn B. Jacobsen, Kjartan Hoydal og D. P. Danielsen.

Hesir triggir eru oddamenn útróðrarmanna, heldur enn teir, sum lást at vera tað. Og hvat ið Suðuroyggingini viðvíkur, so hevur hon ongantið mott nakrari vælvið norðanifr. Og skal eisini MÚ seta seg við hond og fót imóti einum og hvørjum framstigi, hesari oyggj at gagni, so er at vóna, at útróðrarmenn hagai taka seg úr felagnum. Ikki so at skilja, at Suðuroyingar liva av at ferðast, tvørtur-

imóti, men endamálið við hesum brævi var at undirstrika teirra leikan, sum hann er.

Útróðrarmaður í Suðuroy

Skrivfrælsi

Latíð okkum fáa eitt gott skrivfrælsi í teimum føroysku bløðunum, sum átti at verið meira opin fyri at geva lesarum sínum betri møguleikar at siga hugsan sína. Nakað soleiðis var at lesa herfyri í SOSIALINUM — eitt hjartasuff, eg taki undir við.

Eg eri samdur við skrivaran um, at bløðini eiga at gera meira fyri lesaran, eisini sjálvt um innihaldið í einum lesarabrævi hevur at tí politiska flokki ella teirri samgongu, sum viðkomandi blað og kanska eisini brævskrivarin sjálvur umboðar.

Men so er ikki í dag. Vit gjalda fyri bløðini, bæði beinleiðis og óbeinleiðis gjøgnum skattin, men fáa ikki altíð innivist í hesum ella hasum blaðunum, um vit eru atfinnandi ávisum politiskum flokki, samgongu ella oddapolitikara, sum blaðið kennir sær skyldir at verja. Bløðini eru ikki bert politisk, men mest sum ov mikið partapolitisk.

Tað hevur verið røtt og skrivað um skrivningar í bløðunum undir meira ella minni kendum dulnevnum. Hetta at skrivað verður undir dulnevni meti eg ikki at vera nakað skeivt ella ábyrgdarleyst. Orsøkin her til kann ofta vera, at skrivarin vil hava kjak um eitt ella annað

evni men ikki um hin skrivandi persónliga. Tað er tað sakliga, skrivað verður um, kjakast eitur at vera um — ikki persónin. Er tað ein sokallaður almennur persónur, lögtingsmaður, fólkatingsmaður, landsstýrismaður, kann vera kjak um hansara politisku framferð, geran, ætlan, sigan og skrivan, men ikki um privatpersónin í almindilgheit.

Hann, ið skrivar undir dulnevni, gevur jú navn og adressu sína til blaðið, hann ella hon skrivar í, tað er tí upp til ábyrgdarblaðstjóran at avgera, um hetta ella hitt verður upptikið í blaðið og undir hvørjum treytum. Henda metan frá blaðstjóranum eitur at vera saklig, ikki politisk og partapolitisk, sum tað tí verri ofta kemur fyri í dag. Út yvir hesa meting út frá sakligum eyðkenni frá blaðstjórnini so hevur brævskrivarin alla ábyrgd av tí skrivaða, eisini um tað er undir dulnevni.

Her er so tann vansin, at fólk í práti og aftursvari leggja henda ella handan undir at hava skrivað eitt ella annað lesarabrævi. Soleiðis eri eg fleiri ferðir í seinastuni lagdur undir lesarabrev í SOSIALINUM og Dimalætting, sum eg ikki havi skrivað. Tað nerver meg einki, men fólk mistaka seg. Soleiðis er Marius & Co. lopin fram av í Dimmu og leggur meg undir at hava gjørt gjöldur við fólkaflökinum viðvíkjandi fundinum á Sandi fyrr í mánaðanum. Mær dámdi ikki hetta lesarabrævið, sum stóð í Dimmu aftan á umrødda avlýsta fund, og eg havi als ikki skrivað tað. Mær dámar

Soleiðis stendur at lesa í donskum bløðum, eftir at trý fólk eru lögð inn á sjúkrahús í Keyptmannahavn, tí at tey eru eitrad av pylsu, sum hevur ligið ov leingi. Tað er í hesum føri talan um bløðypylsu úr Føroyum.

Stúra fyri jólnum

Poul Effersøe, lækni á Blegdamshospitalinum, sigur:

— Tey trý, sum komu inn hesu ferð, høvdu etið matin júst sum hann var komin. Men onkur hava kanska lagt hann í frystaran til jóla, og av tí kann standast deyðavandi.

Tað hevur eisini áður verið gjørt greitt, at maturin má kókast, skal eiturid drepast.

Koyrið matin burtur

Kirsten Kronborg frá tí danska Sundhedsstyrelsen:

— Vit mugu mæla til, at matur, sum hevur verið leingi goymdur, verður hóskandi fyrbeindur. Ávaring okkara umfatir alt. Vit taka einki fyrvarni. Men vandin er ikki minst, tá matur verður sendur í væl lokaðum plasti, sigur læknin Kronborg.

Tað er tí ikki bert heimagjördur matur, har vandin sjálvsagt er størstur, men eisini konserver sum luktar illa, sær vónaligur út, ella har ið luftblørur siggjast, tá ið upp verður latið.

Ein »heyggur« av pakkum undir danska postverkfallinum. Eingin veit, hvussu nógvir av hesum pakkum goyma mat, ið er spiltur

Verkfalls-svíkurin

Um verkfallssvíkin skrivur kendi amerikski rithøvundurin Jack London.

— Tá ið Várhara legði síðstu hond á skapanarverkið og hevði skapt Eiturormin og Blóðsúgv-aran hevði hann enn tilfar eftir til ein skapning — eitt framúr sjálsamt evni — burtur úr hesum skapti hann verkfallssvíni.

Eitt tvibeint djór við sál ið sammetast kann við propp-tekkingjara, skrokkrurin er fyltur við eplagreyti og ryggurin er av limi og gomlum gummiskóm. Á tí stað, har menniskju hava hjartað, hevur verkfallssvíkurin bert ein kjotklump, fyltan við alskyns roti.

Tá verkfallssvíkurin kemur eftir vegnum vanda lík honum bakíð, einglarnir í Himmirki gráta bert við at líta at honum, og sjálvt Harra Illimaður steigir í helvitis grind fyri honum. Judas Iskariot var ein heiðursmaður í sammeting við verkfallssvíkin, tí hann hevði ein farra av menniskjansligum eginleikum eftir; men tað hevur verkfallssvíkurin ikki.

Umsett eftir Jack London

Støkk inn á gólvið hjá

ATLAS

Tað er rætt, at flestu frystiboksir líkastuttan. Men tað er skeivt at halda, at tær eisini líkast innan. Munurin er stóur. T. d. ravmagnsnýtslan, innfrystingarkapasiteturin. Síðan teir hentu fyrminurnir. Eingin onnur frystiboks kann bjóða tygum so nógvur fyrminur sum Atlas. Og harafturat er hon ein av teimum fáa frystiboksunum, sum er DVN kannað.

Tveroyri: Poul Eli Bærentsen
Klaksvík: Tummas Thomsen
Fuglafjørði: Gordon M. Petersen
Strengur: John Rasmussen
Runavík: Frants Petersen
Sørvágur: Hogni Nielsen, et. innt.
Tórshavn: LAMPUBUDIN

jbm